

261.

2025/13. L'OPA HOSTIL DEL BBVA AL BANCSABADELL, ENTRE MAIG DE 2014 I OCTUBRE DE 2025, LA MEVA OPINIÓ COM ACCIONISTA I CIUTADÀ sobre el resultat i el procés (gallinaci), començant per la *mare dels ous* que és el preu de l'acció en els darrers 10 anys (entre 0,24 i 3€), des dels 8,15€ de l'split del 2007, amb recriminacions que van marxar per perjudicar-nos i no van informar quan l'acció era brossa, i recordatoris històrics de la burgesia sabadellenca que no va defensar la Caixa d'Estalvis. No obstant, agraïment a Banc (de) Sabadell per haver tornat i defensat la independència bancària i a BBVA per mantenir el premi Sant Joan de novel·la i haver cedit a la ciutat l'edifici modernista de l'antiga Caixa d'Estalvis de Sabadell i el Bosc de Can Deu.

(16 p.) (+)

Articles d'opinió amb els quals hi tinc acords: Vilaweb (V. Partal), ARA (G. Torras i T. Solé), AVUI (J.Vall), ElDiario (G.Casasnovas), L'Actual de Castellar (M. Monràs), NacióDigital (F. Casas) i a les xarxes des de l'exili injust (MHP Carles Puigdemont)

Informació de context: les raons oficials de la marxa de BS a Alacant, el text de la CNMV, l'arribada d'Oliu a les oficines de Sant Cugat, opinions de polítics i empresaris i comentaris rebuts d'amics.

Índex

La *mare dels ous*: Evolució del preu de les accions de BancSabadell, en els darrers anys de patiment, entre 0,24 i 3 € en10 anys, des dels 8,15€ del 2007	1
El meu primer comentari a l'editorial de Vicent Partal, *Josep Oliu, el nostre desgraciat* (Vilaweb 16/10/2025), amb ampliació i les opinions més coincidents	2
Josep Oliu el nostre desgraciat. El rebuig a l'OPA del BBVA demostra, sobretot, que Catalunya és més sensata que no ha estat mai Josep Oliu-16/10/2025- Editorial de Vicent Partal a Vilaweb	5
Vídeo de l'arribada d'Oliu a les oficines de BS a Sant Cugat, després de l'entrevista amb Illa.....	6
Comentari contrari a l'opinió de Vicent Partal, amb les raons detallades del per què BS va marxar de Catalunya - Jaume Sastre (17/10/20125)	6
Reaccions al resultat a de Catalunya i Sabadell a Diari de Sabadell: *Satisfacció política i empresarial pel desenllaç de l'opa*	7
El final de la OPA: en el fondo, nada de lo que alegrarse-Guillem López-Casasnovas a ElDiario de Madrid	8
Text de la Comisión Nacional del Mercado de Valores	9
Els diners no entenen de sentiments- Gabriel Torras- ARA 27/09/2024	9
Les empreses i l'opa hostil del BBVA-Gabriel Torras- ARA -03/12/2024- Resultats de l'enquesta a les empreses del Centre Metal·lúrgic del Vallès	10
No em sento vencedor. Veure victòria nacional en l'opa al BS és usar el nom de Catalunya en va- Editorial de Joan Vall Clarà- AVUI.....	12
Contra les disfresses- Article de Toni Soler a l'ARA (18/10/2025)	12
Opinió de Marc Monràs del 16/07/2014 a la revista L'Actual de Castellar del Vallès: "em sabia greu que el BBVA es quedés el Sabadell"	13
Alguns comentaris d'amics per correu, sense noms i amb agraïment	15

La *mare dels ous*: Evolució del preu de les accions de BancSabadell, en els darrers anys de patiment, entre 0,24 i 3 € en10 anys, des dels 8,15€ del 2007

Recordatoris de moments singulars i preus dels darrers 10 anys, del meu interès com accionista:

- Fa 10 anys (2016), i a 9 anys de 'split (2007): **1,80- 2€/acció**

- Declaració unilateral d'independència (DUI) del Parlament de Catalunya (octubre 2017): **1,60 €/acció**
- **Valor mínim (octubre 2020- fa 5 anys): 0,26€/acció**
- Començament de l'OPA (maig 2014): **1,70- 1,90 €/acció**
- Actual (19 octubre 2025): **3,010 €/acció**

☆ SAB (M. CONTINUO)

10Y ▾

3,010 EUR ▾ -6,78%

17-10-2025 17:35

Va escriure Gabriel Torras, economista i director estat del Centre Metal·lúrgic del Vallès: Després de l'*split* del 2007, l'acció del Sabadell valia 8,15 €; l'octubre del 2020 va arribar a 0,22 €..... actualment (27/09/2024- fa 13 mesos, al mig de l'OPA).... un 76% menys que el 2007.

Durant aquest 10 anys, no hi ha hagut repartiment de dividends rellevants fins el 2024 i 2025.

El preu de l'acció dona **patrimoni de seguretat**, si es necessita **tallar pernil**, i que en algun moment ens va fer pensar que **ho havíem perdut tot**. Els dividends ajuden a **fer bullir l'olla**, que ha estat ben buida fins fa poc. **Soc **part interessada** amb molts neguits en aquesta **batalla gallinàcea**.** Raonablement content, però, del resultat final, malgrat que hi haig de fer recriminacions fortes, perquè BS **va marxar** per fer-nos mal, i no van informar prou quan l'acció era brosa.

Per a que consti, **no vaig vendre, però tanta propaganda la vaig trobar un malbaratament econòmic.**

El meu primer comentari a l'editorial de Vicent Partal, **Josep Oliu, el nostre desgraciat (Vilaweb 16/10/2025), amb ampliació i les opinions més coincidents**

joaquim clusa. 17.10.2025 | 07:41

Una petita victòria sempre ajuda a guanyar moral i autoestima, com ha sigut el cas, quan durant 17 mesos ens hem hagut de posar en un cantó o a un altre, i hem fet costat (de cor i d'acció **no venent**, ep, perquè ens ha promès més diners en dividends i valor de les accions que havien arribat a tenir valor **brossa**, just uns anys abans) a l'Oliu i al Banc (abans **de**, que va suprimir poc després d'haver arribat a la presidència) Sabadell.

Moltes gràcies, Partal, per haver-ho explicat tot tan bé, posant per escrit el que molta gent pensava, mentre participàvem en la batalla. També agraïment a l'Oliu, doctorat per Minnesota i catedràtic estat de Teoria Econòmica.

No obstant, Oliu s'ha comportat com va fer la burgesia de Sabadell i de Catalunya amb la República de Mació i Companys: els van abandonar i combatre a mort, fent costat a qui calgués i disposats a matar a qui calgués. Quan van tornar, poc a poc es van tornar *catalanistes* i van emblanquir el passat.

Cas típic el de Marcet, alcalde de Sabadell (1940- 1960), que va entrar de *combatiente* el 1939 i va recuperar la seva fàbrica intacte, beneït i encapçalant la repressió amb afusellaments. Es va/van enriquir i va/n fer Sabadell gran: de 50.000 habitants, el 1936, a 150.000, el 1968), encara que el 1980 ja no hi havia indústria tèxtil llanera. Va ser defenestrat per Franco (*siempre serás mi alcalde de Sabadell*), després d'haver-li presentat un memorial de greuges de 22 punts, que cal agrair-li (per orgull i autoestima, també), i que gairebé calcarà Mas per presentar-lo a Rajoy.

No van ser, però, mèrits suficients perquè el nom de Marcet no sigues esborrat (el 2019!) del nomenclàtor de la ciutat, per aplicació de la memòria històrica, després d'una batalla digna. I al final d'aquesta nova batalla, segurament ens podem aplicar (a Sabadell i al país estimat) allò que Pere Quart, amb l'esperit sabadellenc, sorneguer i contrari a les solemnitats tibades, va escriure un poema amb motiu del centenari de Joan Maragall, fill de la sabadellenca Rosa Gorina, que acaba així:

Don Joan, excusi la franquesa / però no oblidi / que vostè i jo venim de Sabadell / poble d'estar per casa./ Al capdavant som bàrbars. (!!)

PD.: No l'hi hauria importat, pel què va semblar, vendre's el Banc, fa uns 4 anys quan el preu de l'acció estava encara en mínims, al mateix BBVA a qui les hi havia ofert, i que no va ser per una diferència de preu d'uns 400M€, i que tant ens feia patir!.

Comentaris addicionals:

Satisfacció pel resultat i per les defenses èpiques generades, curt i ras. Però crec que la raó més important de mantenir les accions de BS ha sigut econòmica pel fet que l'intercanvi que proposava BBVA als accionistes era quedar-se igual que abans, i perquè les promeses de dividends pel 2026 eren més altes a BS que a BBVA. A igualtat o semblança de condicions econòmiques ha prevalgut, certament, el desig d'independència bancària i un cert *orgulde país*.

Un recordatori trist, ara, per la desaparició de la Caixa d'Estalvis de Sabadell, integrada primer a UNIM amb Caixa de Terrassa, i Manlleu, el 2010, i poc després desapareguda per intervenció del FROP estatal, i comprada pel BBVA al preu de 1€, en un procés semblant a Caixa de Catalunya i Manresa, degut a la *cobdícia de vendre hipoteques*, que no van poder ser retornades, una vegada començat el cercle viciós de la crisi econòmica del 2007. Els Bancs van ser ajudats per l'Estat, amb una ajuda de prop de 45.000€, que encara no han estat retornats totalment, malgrat distribució de dividends. Vergonya pels Consells d'Administració i pel que queda de la burgesia sabadellenca que no va saber mantenir la Caixa històrica..

No obstant, també un recordatori d'agraïment al Banc de BilbaoVizcayaArgenteria (BBVA), per seguir finançant el premi Sant Joan de novel·la i haver cedit l'edifici modernista que va ser seu de la Caixa d'Estalvis de Sabadell i el Bosc de Sant Julià a la Fundació de l'Antiga Caixa d'Estalvis de Sabadell.

Segueixen les opinions que he trobat més rellevants, i amb les quals hi estic d'acord.

Vicent Partal a Vilaweb (gener i maig 2024- octubre 2025)

Recordem-ho bé. Octubre del 2017. Mentre centenars de milers de catalans defensàvem als carrers les urnes, el senyor Oliu feia les maletes i clavava al país un punyal traïdor a l'esquena. El Banc Sabadell contribuïa com pocs –els seus amics de **la Caixa**, potser– a sembrar la por sobre què passaria l'endemà de la independència... El banquer que ara diu que tremola tant per la pèrdua d'identitat catalana del sistema financer és el mateix que tothom explica que va promoure el primer gran projecte de l'extrema dreta espanyolista, amb aquell recaragolat argument que deia que calia un "Podem de dretes"..... I ací estem tots, vivint una d'aquelles situacions kafkianes que sovint ens posa la vida al davant: defensant el banc d'Oliu contra l'OPA hostil del BBVA i alegrant-nos que haja fracassat. Cosa que vol dir

defensant qui se'ns va girar d'esquena quan més el necessitàvem. I defensant qui va actuar contra el país quan el país es comprometia pel seu futur. Parafrasejant Roosevelt: per molt desgraciat que siga el personatge, ara mateix és el *nostre* desgraciat.

També havia escrit: "Que no tornen mai, ni la Caixa ni el Sabadell ni els altres", 10 de gener de 2024; i "Banc de Sabadell? Doncs mira, jo no oblide", 9 de maig de 2024, a la tornada. Jo hi estava d'acord.

Gabriel Torras a l'ARA (setembre i desembre 2024)

Llàstima que aquesta associació no es creés per fer valer els interessos dels petits accionistes davant la contínua pèrdua de valor de les accions. Després de l'*split* del 2007, l'acció del Sabadell valia 8,15 €; l'octubre del 2020 va arribar a 0,22 €, menys que una mascareta. Amb vuit anys un accionista amb 1.000 accions, a valors corrents, va passar de tenir 8.150 € a tenir-ne 220 € el 2020 i, actualment, 1.950 €, un 76% menys que el 2007. O quan l'abril del 2018 la fallida integració del TSB va provocar pèrdues de 384 milions d'euros en el compte de resultats del banc. O quan el banc va fugir cap a Alacant donant l'esquena a Catalunya, situació encara no revertida.

(Data de la tornada a l'antiga seu social de Sabadell: 22de gener, 2025, als 8 mesos d'haver començat l'OPA hostil)

Dels resultats d'aquesta enquesta es desprèn que un 91% de les empreses metal·lúrgiques del Vallès treballen amb Banc Sabadell i tindran alguna afectació si l'opa tira endavant, i el que pot ser més preocupant és la situació del 50% de les empreses que actualment treballen simultàniament només amb el Banc Sabadell i el BBVA i poden ser el col·lectiu més afectat i més exposat a problemes i incidències davant un hipotètic èxit de l'opa.

Guillem Casanovas a NacióEconomia (octubre 2015):

El catedràtic de la UPF considera que l'operació s'ha centrat massa en el "preu" i que, en canvi, una part rellevant del capital ha tingut més en compte el "valor" del que representava el Banc Sabadell. Quan s'escrigui la història d'aquesta operació caldrà tenir present que fins i tot en una opa hostil el pes dels elements intangibles (el vincle amb un territori, el cost per la cohesió d'una comunitat i també una vinculació afectiva) poden jugar el seu paper. Ja ho deia Antonio Machado al seu Juan de Mairena: Todo necio confunde valor y precio.

Joan Vall a l'AVUI (octubre 2025):

El que més m'ha interessat del naixement, creixement i mort de l'opa del BBVA al BS ha estat la comunicació i la campanya de publicitat que han generat. Per tres motius. El primer, perquè hem fet calaix, que en aquests temps d'estretors generalitzades ha sigut benvingut..... Aquest tipus d'operacions que es juguen en el món de les altes finances sacsegen un pèl la vida i posició de les elits i dels que se'n creuen. La resta en quedem al marge. No em sento vencedor de res i trobo que felicitar-se en nom de Catalunya és utilitzar el nom de Catalunya en va, que, pel meu gust, fa molt lleig.

Toni Solé a l'ARA (octubre 2025)

El Banc Sabadell ha hagut de tirar de patriotisme per apel·lar a la consciència dels seus accionistes i superar l'opa del BBVA. Alguns se n'han alegrat per raons econòmiques objectives; d'altres han expressat una joia una mica més immadura, futbolera, com si fóssim davant l'enèsima victòria moral. El cas, però, és que si els del Sabadell es van haver de disfressar d'espanyols el 2017 per raons operatives, ara s'han hagut de disfressar de catalans pel mateix motiu, i això vol dir que la catalanitat existeix –subsisteix– sota estranyes fórmules, en l'àmbit del que és intangible. I aquesta nació sensorial, no material, és la condició necessària, encara que no suficient, perquè algun dia siguem una nació pràctica, materialitzada sobre fets i normes i obligacions reals, és a dir polítiques. Catalunya és un fet, però és un fet no polític des de fa segles, des que la cort se'n va anar a Madrid i la política amb majúscules –la que neix a l'Edat Moderna, la dels aparells estatals, la de la diplomàcia i la guerra– ens va passar de llarg.

Marc Monràs, a l'Actual de Castellar del Vallès (juliol 2024)

És una veu a tenir en compte amb l'OPA del BBVA a Banc Sabadell, institució que va fundar el seu pare i de la qual va ser-ne directiu

Però el Banc Sabadell es va equivocar al revés: no va fer res. Va entrar com accionistes l'Isak Andic de Mango o el propietari de Pinturas Titán, Joaquim Folch-Rusiñol, i es va transformar el consell d'administració. Els Monràs vam marxar perquè, tot i tenir moltes accions, no podíem gestionar res. És el nostre banc, però la confiança total no la hi tenim..... El problema que tinc és que fa anys que no estic a la direcció. I la família Monràs, que havia arribat a tenir el 3,03% del banc, vam veure que l'entitat començava a tenir un enfocament que no ens agradava i vam anar venent les accions..... Crec que continua sent veritat allò que dic, que el Banc de Sabadell s'equivoca tenint tantes oficines.... L'emocional m'emprenya perquè soc client del banc de tota la vida i n'he estat alt directiu i em sabia molt greu que el BBVA es quedés amb el Sabadell. Crec que és molt probable que això passi. A mi m'agradaria molt que el Sabadell continués, que s'enfoqués bé la seva estratègia, que continués sent un banc català, que deixés d'estar a Alacant i que la seva seu central tornés a on sempre havia d'estar, que és a CatalunyaI que continués sent un banc enfocat a la petita i mitjana empresa, a la recerca i a la investigació.

Carles Puigdemont a les xarxes des de l'exili (octubre 2025)

....ha considerat aquest dijous a través de les xarxes socials que "l'intent d'acabar amb el sistema bancari de Catalunya ha fracassat". **Puigdemont ha demanat al Banc Sabadell que "reforci els vincles" amb el sistema econòmic i social de Catalunya.** El líder juntaire considera que aquest reforçament serà "la millor prevenció per a temptacions d'absorció futures".

Ferran Casas i Manresa (NacióDigital). El deute de Josep Olli (octubre 2025)

Però la veu del "banc català" té, com la d'altres seus corporatives, molta incidència i no és contradictori fer negoci i **mantenir viva i activa la coalició** de patronals, entitats, sindicats i partits en favor **del bé comú i l'interès català**. En aquest moment ço és la reivindicació de l'imprescindible **finançament singular** —**que afronta un moment crític** i on està en joc la capacitat de la Generalitat per dinamitzar i regular l'economia i millorar el benestar—, la necessària **reindustrialització** per reduir el pes del turisme i d'altres sectors d'escàs valor, o una mirada més humanista i atrevida a l'immens **problema social de l'habitatge**. Ara, el Sabadell ha contret un deute amb el país que no hauria de tenir dispensa.

No és contradictori fer negoci i mantenir activa la coalició de patronals, entitats, sindicats i partits per l'interès català també en temes com ara el finançament.

Josep Olli el nostre desgraciat. El rebuig a l'OPA del BBVA demostra, sobretot, que Catalunya és més sensata que no ha estat mai Josep Olli-16/10/2025- Editorial de Vicent Partal a Vilaweb

Fotografia: Quique Garcia.

16.10.2025 - 21:40

<https://www.vilaweb.cat/noticies/josep-olli-el-nostre-desgraciat/>

Hi ha una frase atribuïda a **Franklin D. Roosevelt** sobre el dictador nicaragüenc **Anastasio Somoza** que resumeix perfectament el meu sentiment per la (fracassada) OPA del **BBVA** sobre el **Banc Sabadell**: "Pot ser un desgraciat, però és el *nostre* desgraciat", va dir l'ocupant de la Casa Blanca. Doncs bé, ací ens teniu tots alegrant-nos que el Sabadell no haja estat absorbit. Quins tombs que fa la vida!

Recordem-ho bé. Octubre del 2017. Mentre centenars de milers de catalans defensàvem als carrers les urnes, el senyor Olli feia les maletes i clavava al país un punyal traïdor a l'esquena. El Banc Sabadell contribuïa com pocs —els seus amics de **la Caixa**, potser— a sembrar la por sobre què passaria l'endemà de la independència. No fou l'únic, és cert, però fou dels primers, dels més significatius i dels més entusiastes. Van enderrocar 135 anys d'història —crec recordar— per la posició política d'aquest home.

Perquè, posats a recordar, val més que ho recordem tot: **Olli va ser un dels impulsors de Ciutadans**, aquest partit que va nèixer per combatre qualsevol vel·leïtat catalanista. El banquer que ara diu que tremola tant per la pèrdua d'identitat catalana del sistema financer és el mateix que tothom explica que va promoure el primer gran projecte de l'extrema dreta espanyolista, amb aquell recaragolat argument que deia que calia un "Podem de dretes".

Amb aquests antecedents, doncs, és més que cínic que quan el BBVA ha volgut engolir el Sabadell, de sobte Olli redescobresca les seues arrels. Ara sí que som catalans! Ara sí que cal defensar la pluralitat del sistema financer català! Ara sí que importa tenir un banc amb seu a Catalunya! Ara sí i aleshores no.

Però siguem seriosos: deixant de banda el cinisme, els del Sabadell tenen raó en el fons de la qüestió. Catalunya necessita no perdre diversitat bancària. Catalunya necessita entitats financeres amb capacitat de decisió pròpia, arrelades al territori, que entenguen el teixit empresarial català i que entenguen també que la concentració bancària espanyola, impulsada pel gran poder, és un perill real per a l'economia del país i per a tots els ciutadans. **Que ho diga precisament qui va fugir quan més falta feia és tenir molta barra, però això no li lleva raó. I, en tot cas, demostra que el país és molt més sensat que Olli.** Catalunya ha fet allò que havia de fer, sense deixar-se endur per la ràbia contra el personatge. Sense oblidar res, però també sense suïcidar-se per un excés sentimental.

I ací estem tots, vivint una d'aquelles situacions kafkianes que sovint ens posa la vida al davant: defensant el banc d'Olli contra l'OPA hostil del BBVA i alegrant-nos que haja fracassat. Cosa que vol dir defensant qui se'ns va girar d'esquena quan més el necessitàvem. I defensant qui va actuar

contra el país quan el país es comprometia pel seu futur. Parafrasejant Roosevelt: per molt desgraciat que siga el personatge, ara mateix és el *nostre* desgraciat.

Vídeo de l'arribada d'Oliu a les oficines de BS a Sant Cugat, després de l'entrevista amb Illa

https://www.diaridesabadell.com/diners/video-josep-oliu-arribada-sant-cugat-opa-bbva-sabadell.html?utm_source=Diari+de+Sabadell&utm_campaign=9d1bf8c760-EMAIL_CAMPAIGN_2025_10_17_03_37&utm_medium=email&utm_term=0_-9d1bf8c760-125171966

Comentari contrari a l'opinió de Vicent Partal, amb les raons detallades del per què BS va marxar de Catalunya - Jaume Sastre (17/10/20125)

L'editorial va generar 78 comentaris, tots de molt interès, amb opinions complementàries i interessants diverses.

17.10.2025 | 08:47

Vivent Partal és un covard que sempre defuig la confrontació directa i frontal amb l'enemic exterior, el colonialisme espanyol, i canalitza tota la frustració i la ràbia contra els seus enemics interiors, digueu-li Banc de Sabadell i CaixaBank, o Aliança Catalana i Sílvia Orriols, per citar dos exemples. El cas, emperò, és que Partal, a més de pusil·lànim, és un barrut oportunista que avui s'apunta a la victòria contra tot pronòstic es felicita pel fracàs descomunal de la màfia madrilenya del BBVA en l'intent d'engolir el Banc de Sabadell mitjançant una Opa Hostil. A qui consideri que els qualificatius que dedico a Vicent Partal (covard, barrut i oportunista) són inadequats, els emplaço a llegir els articles editorials que el director i empresari de vilawebha dedicat, juntament amb el d'avui: "Josep Oliu: el nostre desgraciat", al Banc de Sabadell: "Que no tornen mai, ni la Caixa ni el Sabadell ni els altres", 10 de gener de 2024; i "Banc de Sabadell? Doncs mira, jo no oblide", 9 de maig de 2024. Dit això, anem a pams:

El Banc de Sabadell va traslladar la seu a Alacant el 5 d'octubre de 2017 forçat per les amenaces, els xantatges i les extorsions del govern de Mariano Rajoy i, especialment, del seu ministre d'Economia, Luis de Guindos, entre els quals destaquen:

- 1) Retirada de dipòsits d'empreses públiques i parapúbliques (AENA, ADIF, Renfe, Correos, Enagás...) i també d'empreses privades de l'IBEX-35 (Iberdrola, Telefónica, grans constructores madrilenyes, etc.).
- 2) Retirada dels dipòsits que tenien les institucions espanyoles (ministeris, ajuntaments, organismes autònoms...).
- 3) Supressió de la cobertura del Fons de Garantia de Dipòsits Espanyol.
- 4) Clausura de l'accés a la liquiditat del Banc Central Europeu amb l'objectiu de provocar una situació de pànic i el col·lapse definitiu del Banc de Sabadell i de CaixaBank.
- 5) Aprovació del Reial decret llei 15/2017 pel Consell de Ministres de Rajoy que pressionava les empreses catalanes a moure la seva seu sense necessitat d'aprovar-ho en junta d'accionistes, com exigia la legislació anterior.

Com he dit, el Banc de Sabadell va traslladar la seu a Alacant el 5 d'octubre de 2017, obligat pel govern del Regne d'Espanya, i va retornar, igualment obligat per l'Opa Hostil del BBVA de 9 de maig de 2024, a Sabadell el 22 de gener de 2025 des d'on ha pogut infligir una derrota humiliant al depredador foraster que se'l volia cruspí.

COLOFÓ: La República Catalana triomfarà perquè Espanya mai no falla, perquè si existeix un separatista és perquè prèviament hi ha un colonitzador tan refotudament orgullós, arrogant i cegat d'odi que sempre acaba donant ales als colonitzats i els ensenya que no existeix cap altra alternativa que no sigui la descolonització i la independència.

El meu desacord amb aquestes opinions sobre Vicent Partal. Només interessant per les raons detallades del per què BS va traslladar la seu social fora de Catalunya, el mateix dia o l'endemà de la DUI. En la meua opinió és que BS (i la Caixa) tenia d'haver previst les amenaces de l'Estat amb temps d'anticipació i

tenia d'haver ajudat el procés democràtic i legítimat per manifestacions multitudinàries i votació de les lleis de transitorietat i referèndum al Parlament.

Reaccions al resultat a de Catalunya i Sabadell a Diari de Sabadell: *Satisfacció política i empresarial pel desenllaç de l'opa*

"És una bona notícia per a la ciutat"

El president de la Generalitat, Salvador Illa; i l'alcalde de Sabadell, Marta Farrés, entre altres, s'han pronunciat sobre la decisió

[Aleix Pujadas Carreras](#), Periodista

Publicat el 16 d'octubre de 2025 a les 21:20

Actualitzat el 16 d'octubre de 2025 a les 22:56

XBlueskyWhatsAppTelegramLinkedInFacebookEmail

[https://www.diaridesabadell.com/diners/reaccions-politica-illa-farres-opa-bbva-](https://www.diaridesabadell.com/diners/reaccions-politica-illa-farres-opa-bbva-sabadell.html?utm_source=Diari+de+Sabadell&utm_campaign=873992be9f-)

[sabadell.html?utm_source=Diari+de+Sabadell&utm_campaign=873992be9f-](https://www.diaridesabadell.com/diners/reaccions-politica-illa-farres-opa-bbva-sabadell.html?utm_source=Diari+de+Sabadell&utm_campaign=873992be9f-)

[EMAIL_CAMPAIGN_2025_09_17_08_30_COPY_01&utm_medium=email&utm_term=0_af18f64010-125171966](https://www.diaridesabadell.com/diners/reaccions-politica-illa-farres-opa-bbva-sabadell.html?utm_source=Diari+de+Sabadell&utm_campaign=873992be9f-)

Les reaccions al resultat fracassat de l'opa del BBVA sobre el Banc Sabadell no s'han fet esperar entre el món polític i empresarial aquest dijous 16 d'octubre. Des de Catalunya, satisfacció generalitzada pel desenllaç que permet al Banc Sabadell continuar el seu camí en solitari.

El president de la Generalitat, **Salvador Illa**, ha destacat en un missatge a la xarxa social X que "el desenllaç de l'opa del BBVA sobre el Banc Sabadell confirma el que sempre hem defensat: un sistema bancari adaptat a la realitat de Catalunya i del seu teixit empresarial". Illa ha remarcat el "paper exemplar" que creu que han tingut els òrgans i autoritats reguladores: Banc d'Espanya, CNMC i CNMV. "Ara cal mirar endavant. Comptem amb el paper important que BBVA i Banc Sabadell han de continuar tenint per generar progrés i prosperitat a Catalunya", ha finalitzat.

La consellera d'Economia i Finances, **Alícia Romero**, ha destacat el resultat "inequívoc" de l'opa del BBVA al Sabadell a favor de l'entitat vallesana. "Els accionistes han triat Banc Sabadell i han demostrat que poder triar és el seu poder", ha dit, fent referència a la campanya que l'entitat va impulsar per rebutjar l'oferta. Segons Romero, els accionistes "han escollit la banca de proximitat, arrelada al país i sensible amb les necessitats de les pimes, el nervi del nostre teixit productiu".

Fonts del **ministeri d'Economia** del govern espanyol, per la seva part, han mostrat el seu respecte per la decisió dels accionistes del Sabadell.

També s'ha pronunciat l'alcalde de Sabadell, **Marta Farrés**, a Threads. "és una bona notícia per a la ciutat i celebrem que aquesta hagi estat la decisió dels accionistes". Farrés també ha recordat "la oposició" que des d'un primer moment va mostrar perquè l'opa podia implicar la pèrdua de llocs de treball i serveis. L'alcalde finalitza la seva valoració assegurant que "[estem] satisfets perquè conservem un Banc Sabadell arrelat a la ciutat i al territori, amb tots els seus serveis i la seva obra social garantida".

Per la seva part, l'expresident de la Generalitat i líder de Junts, **Carles Puigdemont**, ha considerat aquest dijous a través de les xarxes socials que "l'intent d'acabar amb el sistema bancari de Catalunya ha fracassat". Puigdemont ha demanat al Banc Sabadell que "reforci els vincles" amb el sistema econòmic i social de Catalunya. El líder juntaire considera que aquest reforçament serà "la millor prevenció per a temptacions d'absorció futures".

El líder d'ERC, **Oriol Junqueras**, valora el fracàs de l'opa com una "bona notícia". "Ara, Banc Sabadell tindrà l'oportunitat de ser més útil que mai a l'economia catalana. No podem deixar perdre les oportunitats que se'n deriven, també per al conjunt de la societat. Que així sigui", ha publicat en un missatge a la xarxa social X.

La líder dels comuns al Parlament, **Jéssica Albiach**, comparteix la "bona notícia que fracassi l'opa del BBVA al Sabadell, que hagués agreujat, encara més, la concentració bancària", segons ha escrit a X. I envia un missatge a l'entitat sabadellenca: "Ara cal que el Sabadell respongui al compromís de la societat catalana, garantint crèdit, especialment a pimes, i mantenint tots els llocs de feina".

Des de l'àmbit empresarial, la patronal **Foment del Treball** que dirigeix Josep Sánchez Llibre, ha valorat "molt positivament" el resultat de l'opa. "Catalunya necessita un pol financer com el Sabadell i la seva pervivència facilitarà que torni a liderar l'economia espanyola", ha publicat Foment a X.

Pimec celebra el resultat de l'opa del BBVA sobre el Banc Sabadell i destaca el paper del teixit empresarial en la defensa d'un model bancari arrelat al territori. L'entitat considera que "el desenllaç confirma el rebuig majoritari del mercat, de les institucions i del teixit econòmic a una operació que hauria tingut conseqüències negatives per a la competència bancària, especialment per a les petites i mitjanes empreses".

El final de la OPA: en el fondo, nada de lo que alegrarse-Guillem López-Casasnovas a ElDiario de Madrid

Guillem López-Casasnovas

Economista. Consejero del Banco de España entre 2005 y 2017

https://www.eldiario.es/economia/final-opa-fondo-alegrarse_129_12690993.html

https://www.coleconomistes.cat/ASP/RESUMSPREMSA/z2digital_economiadehoy20102025_1.pdf

Las dos partes de la operación no tienen nada de lo que alegrarse del todo: a BBVA puede que sus accionistas le exijan la liquidez con la que contaba para la OPA y hacer caja; a Sabadell le toca rehacer descosidos y afrontar el riesgo de lo que pueda suceder con las acciones de una entidad que lo ha prometido todo para su andadura en solitario - El batacazo de BBVA en la OPA sobre Sabadell cuestiona la estrategia de Carlos Torres Escribo esta primera parte del análisis sin saber el resultado.

A mí, de esta OPA no me ha gustado nada. Ni los aguerridos anuncios en medios de uno u otro lado han tenido gracia alguna, más allá de que algunos se hayan forrado. Repito lo que dije en el momento cero: que no se hubiera hecho la OPA era para mí lo deseable. No más oligopolios bancarios. No más fusiones internas, y menos no forzadas (como con la absorción de las cajas). **¿Para cuándo una retribución del ahorro que cubra al menos la inflación? Que poca eficiencia la de nuestros bancos que a los ahorradores nos castigan con intereses reales negativos, y que van a lo seguro: el BCE los remunera al 2%, por lo que lo fácil es pagar intereses por debajo de ello y quedarse con el margen, sin incurrir en riesgo alguno.** Y a partir de ahí, encadenar clientes con seguros y toda clase de servicios a precio tasado. Iniciada, reiterada, esta OPA ha devenido una obsesión en la que los partícipes se han movido en un todo vale, engañoso, dando por buena que la prima era la de cada momento y no la de cuando se inició la operación, con consejeros independientes que han firmado comunicados que claramente violaban su supuesta independencia, que **han jugado con la confusión del precio de segundas opas o similares, obviando el día después de la operación, y que la contienda ha durado mucho (Escrivá dixit).** Toda una evidencia de que mientras parte de la macroeconomía refiere su análisis en supuestos de expectativas racionales, observamos en el sector más propio del capitalismo, el del capital, las confusiones de racionalidad entre el corto y largo plazo, de comportamientos por motivaciones diferentes, de fondos Institucionales y pasivos indexados, movidos por efectos anuncio y embelesamiento casi patriótico de los pequeños accionistas.

Text de la Comisión Nacional del Mercado de Valores

<https://acrobat.adobe.com/id/urn:aaid:sc:EU:5bf6e130-a95b-4f6f-9bb0-52b5e0b8ba92?viewer%21megaVerb=group-discover>

RESULTADO DE LA OPA SOBRE BANCO DE SABADELL, S.A. FORMULADA POR BANCO BILBAO VIZCAYA ARGENTARIA, S.A. Jueves, 16 de octubre de 2025

En cumplimiento de lo dispuesto en el apartado segundo del artículo 36 del Real Decreto 1066/2007, de 27 de julio, sobre el régimen de las ofertas públicas de adquisición de valores, la Comisión Nacional del Mercado de Valores comunica que la oferta pública de adquisición formulada por Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A. sobre el 100% del capital social de Banco de Sabadell, S.A., que fue autorizada con fecha 5 de septiembre de 2025 y autorizada, asimismo, su modificación con fecha 25 de septiembre de 2025, ha sido aceptada por 1.272.671.801 acciones que representan un 25,33% de las acciones a las que se dirigió la oferta y del capital social de la sociedad afectada, y un 25,47% de los derechos de voto de la sociedad afectada, calculado este último porcentaje considerando la autocartera titularidad de Banco de Sabadell, S.A. al término del período de aceptación y que, según la información con la que cuenta la CNMV, se elevaba a 26.280.538 acciones.

En consecuencia, la oferta pública ha tenido resultado negativo al no haber sido alcanzado el límite mínimo fijado por el oferente para la validez de la misma y, atendiendo a lo previsto en el folleto de la oferta, al no poder renunciar a este mínimo en la medida en que el número de acciones de Banco de Sabadell, S.A. que han aceptado la oferta supone un porcentaje inferior al 30% de sus derechos de voto, excluyendo la autocartera. Por lo que, según lo previsto en el artículo 33.3 del referido Real Decreto, la oferta queda sin efecto.

Las aceptaciones presentadas a la oferta quedarán ineficaces con efectos inmediatos, corriendo a cargo del oferente los gastos ocasionados por la aceptación, de conformidad con lo previsto en el artículo 33.5 del mencionado Real Decreto. Dicho resultado será publicado en los boletines de cotización de la sesión del día 17 de octubre de 2025.

Els diners no entenen de sentiments- Gabriel Torras- ARA 27/09/2024

Oficina del Banc Sabadell. PERE TORDERA

Gabriel Torras

27/09/2024

[Els diners no entenen de sentiments - Gabriel Torras](#)

https://www.ara.cat/opinio/diners-no-entenen-sentiments_129_5153147.html

Si alguna cosa tinc clara és que els diners no entenen de sentiments i, per tant, m'han sorprès les declaracions d'uns destacats accionistes del Banc Sabadell en la darrera sessió dels Matins Esade, on van interpel·lar el president del BBVA, el Sr. Carlos Torres, posant en valor el seu llinatge familiar dins del banc i la seva posició com a exmembre de diferents òrgans de govern d'aquest, per acabar afirmant que, per a la majoria d'accionistes, **el Banc Sabadell era "més que un banc". Entenc que aquesta darrera afirmació era retòrica i volia crear una certa èpica al voltant de l'opa hostil del BBVA al Sabadell i que, evidentment, estaven parlant a títol personal.**

També m'ha sorprès l'anunci de la creació de l'Associació d'Accionistes Minoritaris del Banc Sabadell presidida per l'advocat i expolític Sr. Jordi Casas i en la qual també participen els destacats accionistes que van intervenir en els Matins Esade. Evidentment, segons l'estructura societària del Banc Sabadell, tots els accionistes són minoritaris, ja que cap persona ni entitat jurídica disposa de més del 50% del seu capital, per la qual cosa podem dir que aquesta nova associació, en teoria, pot arribar a integrar els quasi 200.000 accionistes del Banc Sabadell, inclosos Dimensional Fund Advisors LP, Fintech Advisory Inc. MFS Internacional i DWS Investment, accionistes amb una cartera del Sabadell valorada en més de 1.366 milions d'euros.

Llàstima que aquesta associació no es creés per fer valer els interessos dels petits accionistes davant la contínua pèrdua de valor de les accions. Després de l'*split* del 2007, l'acció del Sabadell valia 8,15 €; l'octubre del 2020 va arribar a 0,22 €, menys que una mascareta. Amb vuit anys un accionista amb 1.000 accions, a valors corrents, va passar de tenir 8.150,00 € a tenir-ne 220,00 € el 2020 i, actualment, 1.950,00 €, un 76% menys que el 2007. O quan l'abril del 2018 la fallida integració del TSB va provocar pèrdues de 384 milions d'euros en el compte de resultats del banc. O quan el banc va fugir cap a Alacant donant l'esquena a Catalunya, situació encara no revertida.

Espero que l'opa fracassi, però també espero que el Sabadell prengui nota i si l'opa no prospera cuidi els seus accionistes, especialment els petits

No és el mateix ser un petit accionista que un accionista minoritari, no és el mateix la persona que va invertir els seus estalvis a comprar fa uns anys un petit nombre d'accions que MFS Internacional, que té un paquet valorat en 378 milions d'euros i que també és minoritari.

Personalment, estic en contra de l'opa hostil llançada pel BBVA sobre el Sabadell, i espero que no arribi a bon port. Crec que el BBVA ha infravalorat el potencial de creixement de l'acció del Banc Sabadell. Si l'operació es fes avui, la rendibilitat per a l'accionista seria només del 2,98% —el BBVA vol comprar molt barat—. ¿Val la pena acceptar una opa només per un 2,98% de rendibilitat i passar a ser tenedor d'accions d'un banc com el BBVA amb una exposició grandíssima en mercats tan inestables com Mèxic o Turquia? L'operació no és bona per a ningú, ni per als clients particulars, ni per a les empreses, ni per als treballadors, ni per als accionistes, ni per al Sabadell, ni per a Catalunya, ni per al País Valencià. Només beneficiaria el BBVA: no estem davant un *win-win*.

Davant l'opa rebuda, el Banc Sabadell s'ha posat les piles i està intentant convèncer els seus accionistes amb una pluja de dividends i la promesa d'un creixement sostingut del valor de l'acció **(estaria bé arribar al valor comptable que se situa al voltant dels 2,65 €)**. Ara cal esperar la resposta de la CNMC, de la CNMV i del mateix govern espanyol. Espero que l'OPA fracassi, però també espero que el Sabadell prengui nota i, si l'opa no prospera, cuidi els seus accionistes, especialment els petits (no confondre amb minoritaris).

Per cert, si el pedigrí val per a alguna cosa, el meu rebesavi, Fidel Torras i Pons, també va ser una de les 127 persones que el darrer dia del 1881 van fundar el Banc de Sabadell.

Gabriel Torras és economista

Les empreses i l'opa hostil del BBVA-Gabriel Torras- ARA -03/12/2024- Resultats de l'enquesta a les empreses del Centre Metal·lúrgic del Vallès

La seu del BBVA a Madrid. EUROPA PRESS

Gabriel Torras

03/12/2024

Les empreses i l'opa hostil del BBVA - Gabriel Torras

https://www.ara.cat/opinio/empreses-l-opa-hostil-bbva_129_5219875.html

Si finalment prosperés l'opa del BBVA sobre el Banc Sabadell –ara mateix complicada per la decisió de Competència d'enviar l'operació a fase 2 per estudiar el cas amb més profunditat–, els efectes de l'operació serien rellevants per als empleats, particulars i empreses-clients i per als accionistes.

En aquest article em voldria centrar en els efectes sobre les empreses, que són les que habitualment utilitzen a les entitats financeres per tenir accés al finançament obtenint crèdits i préstecs per tirar endavant els seus projectes, adquirir actius o cobrir necessitats de tresoreria, per gestionar aquesta tresoreria disposant de comptes bancaris, línies de crèdit i finançament del circulat per facilitar els pagaments i cobraments, per treure rendiment de la seva liquiditat disponible i, finalment, també per disposar d'assessorament en la gestió de riscos, inversions i altres decisions financeres estratègiques. Com veiem, una empresa amb més o menys intensitat, tant sí com no, necessita comptar amb entitats financeres dins del seu *pool* de proveïdors.

I què passarà amb les empreses si l'opa prospera? Segons un sondeig del Centre Metal·lúrgic entre els seus associats del Vallès, en ser preguntats sobre les entitats amb les quals treballaven (Banc Sabadell i/o BBVA i/o altres entitats financeres) les respostes foren les següents:

1. De les empreses enquestades, un 8,64% o treballen únicament amb el BBVA o no treballen amb cap de les dues entitats, per tant, per a aquest grup d'empreses l'opa no tindrà cap efecte.
2. Un 22,22% de les empreses no treballen amb el BBVA; treballen amb el Banc Sabadell i altres entitats financeres. L'efecte per a aquest col·lectiu seria la substitució del proveïdor Banc Sabadell pel proveïdor BBVA, amb canvi de gestors, de plataforma digital, de criteris de risc i de valors. Els efectes per a aquest grup d'empreses serien en gran part estètics i relacionals, però sense gran impacte en l'operativa diària ni en els riscos concedits. El fet de ja treballar amb altres proveïdors (no BBVA) els dona estabilitat al tenir els riscos més diversificats.
3. Un 18,52% de les empreses tenen com a proveïdor únic el Banc Sabadell. Per a aquest col·lectiu la situació seria similar a si entres a l'Esclat per fer la compra i quan surts resulta que ets al Mercadona, i tindria els mateixos efectes que el grup comentat anteriorment (2) amb la diferència que, al ser proveïdor únic, de no haver-hi entesa amb el BBVA la substitució no seria fàcil.
4. I, per acabar, un 50,62% de les empreses treballen únicament i simultàniament amb el Banc Sabadell i el BBVA. Aquest és el col·lectiu que pot tenir més problemes, i no lleus, si l'opa tira endavant. Passarien de tenir dos proveïdors a un de sol, així que s'acumularia tota l'operativa i especialment els riscos concedits, riscos que podrien semblar excessius per als gestors del BBVA i donar lloc a la reducció dels mateixos fins als límits que considerin convenients, cosa que abocaria l'empresa a una situació complicada i la forçaria a buscar ràpidament nous proveïdors financers, tasca gens fàcil en un mercat quasi oligopolístic.

Dels resultats d'aquesta enquesta es desprèn que un 91% de les empreses metal·lúrgiques del Vallès treballen amb Banc Sabadell i tindran alguna afectació si l'opa tira endavant, i el que pot ser més preocupant és la situació del 50% de les empreses que actualment treballen simultàniament només amb el Banc Sabadell i el BBVA i poden ser el col·lectiu més afectat i més exposat a problemes i incidències davant un hipotètic èxit de l'opa.

Per a les empreses que sempre han treballat i confiat en el Banc Sabadell, aquesta relació és per a elles un actiu intangible molt important, que dona solidesa, confiança i solvència a la seva activitat present i futura. La confiança construïda lentament al llarg dels anys entre empresa i Banc ha ajudat a buscar solucions en moments de necessitat, ja sigui de tresoreria, per afrontar noves inversions...

La pèrdua d'aquesta confiança pot acabar repercutint en el manteniment i la creació de llocs de treball i en les aportacions indirectes al territori i a l'entorn empresarial. Tot això es debilitarà i trontollarà si l'opa fructifica.

Personalment desitjo que, amb les dades i la informació de què avui disposem, l'opa descarrili i es posi en evidència el fracàs d'una operació hostil, mal dissenyada i mal retribuïda que no afavoreix ni els clients, ni els empleats, ni els accionistes, ni el teixit empresarial.

No em sento vencedor. Veure victòria nacional en l'opa al BS és usar el nom de Catalunya en va- Editorial de Joan Vall Clarà- AVUI

<https://www.elpuntavui.cat/opinio/article/8-articles/2586029-no-em-sento-vencedor.html?cca=3>

JOAN VALL CLARA / JOANVALLCLARA@ELPUNT.INFO

El que més m'ha interessat del naixement, creixement i mort de l'opa del BBVA al BS ha estat la comunicació i la campanya de publicitat que han generat. Per tres motius. El primer, perquè hem fet calaix, que en aquests temps d'estretors generalitzades ha sigut benvingut. El segon, perquè molt bona part d'aquesta campanya publicitària ha reconegut els mitjans més tradicionals (premsa, ràdio i televisió). S'ha pensat per a ells i s'hi ha encarat des de les dues entitats, que, a més, han jugat a replicar-se. Els que ens donaven per morts i defensaven que tota la vida de la comunicació és a les xarxes han pogut comprovar que equivocats que estaven. El tercer motiu és la qualitat de la campanya, la qualitat de la creativitat, la qualitat de la resposta als missatges de la competència, la complementarietat dels formats utilitzats i l'agilitat en la programació i contraprogramació. Als graus de màrqueting, publicitat i relacions públiques la seguiran i l'analitzaran durant molts anys. Més enllà d'això, el desenllaç de l'opa ni m'escalfa ni em refreda, i no crec que tingui rellevància de gran nivell en l'economia real del país. Aquest tipus d'operacions que es juguen en el món de les altes finances sacsegen un pèl la vida i posició de les elits i dels que se'n creuen. La resta en quedem al marge. No em sento vencedor de res i trobo que felicitar-se en nom de Catalunya és utilitzar el nom de Catalunya en va, que, pel meu gust, fa molt lleig.

Contra les disfresses- Article de Toni Soler a l'ARA (18/10/2025)

La seu històrica del Banc Sabadell a la ciutat de Sabadell. DAVID

ZORRAKINO / EUROPA PRESS

[Toni Soler](#)

18/10/2025

Periodista

https://www.ara.cat/opinio/disfresses_129_5533275.html

El Banc Sabadell ha hagut de tirar de patriotisme per apel·lar a la consciència dels seus accionistes i superar l'opa del BBVA. Alguns se n'han alegrat per raons econòmiques objectives; d'altres han expressat una joia una mica més immadura, futbolera, com si fóssim davant l'enèsima victòria moral. El cas, però, és que si els del Sabadell es van haver de disfressar d'espanyols el 2017 per raons operatives, ara s'han hagut de disfressar de catalans pel mateix motiu, i això vol dir que la catalanitat existeix –subsisteix– sota estranyes fórmules, en l'àmbit del que és intangible. I aquesta nació sensorial, no material, és la condició necessària, encara que no suficient, perquè algun dia siguem una nació pràctica, materialitzada sobre fets i normes i obligacions reals, és a dir polítiques. Catalunya és un fet, però és un fet no polític des de fa segles, des que la cort se'n va anar a Madrid i la política amb majúscules –la que neix a l'Edat Moderna, la dels aparells estatals, la de la diplomàcia i la guerra– ens va passar de llarg.

El segle XXI –i una mica el XX– és el del retrobament dels catalans amb la política, encara que sigui politiqueta, i aquest fet és transcendental. Però entendre de què va la política és un procés d'aquells que triguen a cristal·litzar, com tot el que té importància en la història. Quan passin les dècades, n'anirem prenent consciència, i potser no serem tan durs amb l'accident del 2017.

Aquesta setmana he rebut algunes injeccions de moral que em faran passar un bon diumenge. He vist el Banc Sabadell disfressar-se de català, i també he vist TVE disfressar-se de catalana a través del seu segon canal, que ara es diu La 2 Cat. Alguns veuen en tanta disfressa un excés de transvestisme i

d'accidentalisme nacional; una manera de ficar-nos dosis d'espanyolina per la porta del darrere. Jo el que veig, i és de sentit comú, és que és molt millor veure espanyols disfressar-se de catalans per conveniència, que no pas el contrari. Fa massa temps que veiem artistes, comunicadors, polítics, empresaris i altres personatges amb ambició mudant la pell per camuflar la seva catalanitat i sentir-se acceptats en la casa gran de la hispanitat, que té més territori, més mercat i més poder, i que malgrat aquests evidents avantatges percep la nostra resistència a esvair-nos com una autèntica kriptonita. Commou la nostra capacitat de generar inseguretats!

A més del Sabadell i La 2 Cat, he vist la Rosalia, catalana (catalaníssima) que té la dèria d'exhibir *duende* i *flow*, fent una entrevista en català perquè li ha vingut de gust i, sobretot, perquè aquesta és l'opció professional de l'entrevistadora. He vist molts estudiants de la UAB (l'Autònoma, com en dèiem nosaltres) plantant cara a Vito Quiles i el feixisme hispànic, i he sentit davant dels micròfons un estudiant que s'hi havia afegit sense ni tan sols ser català, perquè tenia clar quin dels dos bàndols de la batussa era el seu. I finalment he parlat amb un amic jove, exultant perquè enguany han nascut més catalans que mai en la nostra història, i ho ha dit sense cap esment ni neguit per l'origen dels pares d'aquests nouvinguts, perquè està convençut que qui neix aquí s'amara d'aquesta nacionalitat sensorial i intangible, en un procés d'interacció bidireccional, que a alguns els repugna però que a mi m'omple d'esperança, perquè aquesta mena d'osmosi és, per sobre de tot, la gran vacuna contra el patetisme de les disfresses.

Ah, i a més hi ha hagut la gala dels Premis Planeta i no me'n vaig assabentar fins dos dies després.

Opinió de Marc Monràs del 16/07/2014 a la revista L'Actual de Castellar del Vallès: "em sabia greu que el BBVA es quedés el Sabadell"

16/07/2024 Actualitat

https://www.lactual.cat/actualitat/marc-monras-sabria-greu-bbva-es-quedes-sabadell_51240_102.html

Marc Monràs: "Em sabia greu que el BBVA es quedés el Sabadell"

Va ser durant molts anys president de l'Associació de Veïns de Sant Feliu del Racó. Actualment és patró de la Fundació Vincle, president de Valrà Finances SL i administrador de Montat Finances SL. És una veu a tenir en compte amb l'OPA del BBVA a Banc Sabadell, institució que va fundar el seu pare i de la qual va ser-ne directiu

Jordi Rius

· La família Monràs va ser una de les grans accionistes del Banc Sabadell fins al 2006...

Sí. Jo vaig plegar abans, l'1 de maig de 2002. El meu pare, Francesc Monràs Ustrell, va estar-hi 57 anys fins que va morir el 1977 quan era conseller delegat. Ell, de fet, el 1921 va denunciar les males arts del Banc de Sabadell perquè portava la comptabilitat i va veure que l'estaven enganyant. Gràcies a això i també perquè va escriure què s'havia de fer per recuperar el Banc de Sabadell, el van posar de secretari del consell d'administració. Ell va fer l'expansió del banc el 1965 i va aconseguir la certificació AAA. **Era un banc solvent fins que va començar la baixada.**

· Què va passar?

Aleshores jo era secretari general del Banc i abans havia estat director general adjunt. Vaig dir-li a Josep Oliu, ara l'actual president, que no comprés bancs que no anessin bé. El banc era AAA i havia anat bé a base d'anar creixent segons el nostre model estratègic de creixement. No havíem de comprar bancs que estaven en crisi. Si comprem, més val que creixem on creiem que hi ha negoci, vaig dir. També vaig dir que tindríem sucursals dobles, que hauríem de tancar i fer fora gent, que ens costaria diners. No em van fer cas, tot i que **el pare Oliu sí que me'n feia, i vaig plegar. Vaig dibuixar un pla estratègic, i el Consell no me'l va aprovar.** Deia bàsicament que s'havia de fer banca d'empreses, banca privada i banca de gestió de gent que tenia diners. I de la banca comercial, la minorista, només s'havia de tenir una sucursal a cada ciutat mitjana o gran i prou. I que Internet ja faria la funció.

· El Banc de Sabadell de 2024 s'ha quedat empetitit?

Aquí es barreja el que se'n diu intel·ligència emocional amb la intel·ligència racional. L'emocional m'emprenya perquè soc client del banc de tota la vida i n'he estat alt directiu i em sabia molt greu que el BBVA es quedés amb el Sabadell.

Crec que és molt probable que això passi. A mi m'agradaria molt que el Sabadell continués, que s'enfoqués bé la seva estratègia, que continués sent un banc català, que deixés d'estar a Alacant i que la seva seu central tornés a sempre on havia d'estar, que és a Catalunya [la seva seu social s'hi va traslladar el 5 d'octubre de 2017 després del referèndum de l'1 d'octubre i del fet que algunes empreses estatals retiressin els dipòsits]. I que continués sent un banc enfocat a la petita i mitjana empresa, a la recerca i a la investigació.

· La història entre el BBVA i el Sabadell és la del peix gros que es menja en aquest cas el peix mitjà?

El problema que tinc és que fa anys que no estic a la direcció. I **la família Monràs, que havia arribat a tenir el 3,03% del banc**, vam veure que l'entitat començava a tenir un enfocament que no ens agradava i vam anar venent les accions. Només ens vam quedar una part testimonial. Crec que continua sent veritat allò que dic, que **el Banc de Sabadell s'equivoca tenint tantes oficines. Jo potser em vaig equivocar en una cosa: em vaig avançar quinze anys.**

· Era una mica un visionari?

Sí, que la va encertar. Com que estava a dalt de tot de relació amb Madrid, Estats Units i Regne Unit i em feia amb la gent de més nivell, potser m'anticipava. L'estratègia la feia bé, però la tàctica, el moment i el pla d'acció no els feia prou bé. El meu desig que allò passaria feia que pogués realitzar coses abans d'hora. Però el Banc Sabadell es va equivocar al revés: no va fer res. Va entrar com accionistes l'Isak Andic de Mango o el propietari de Pinturas Titán, Joaquim Folch-Rusiñol, i es va transformar el consell d'administració. **Els Monràs vam marxar perquè, tot i tenir moltes accions, no podíem gestionar res. És el nostre banc, però la confiança total no la hi tenim.**

· Què serà de la banca en el futur?

La banca es va fent cada vegada un conglomerat més grans i amb menys nombre d'entitats. El problema de la banca és que té moltes despeses d'estructura. S'ha de desenvolupar totes les plataformes d'Internet i mantenir oficines on no hi ha caixers amb gent que tingui capacitat. Cal primar la qualitat, no la quantitat. Però això costa molt de fer entendre als empleats, perquè consideren que potser poden ser acomiadats. Tot i això, crec que el sector evolucionarà cap a menys bancs, però que aquests seran més grossos. Si els ingressos totals et creixen, però vas tenint una estructura que es menja aquests ingressos, no et queda marge d'explotació. No té sentit tenir tanta estructura. Has d'anar al revés: tenir menys estructura, més qualificada. I esperar, perquè d'aquí deu o quinze anys, la banca serà un sector tocat de mort tret de la banca que dona servei a les petites i mitjanes empreses, recollint diners i deixant-ne. **La banca ha de ser el motor de desenvolupament de les empreses que han de tenir capital i reserves, però també crèdits per poder créixer.**

· Ha parlat amb altres petits accionistes sobre l'OPA?

No n'he parlat. Soc excursionista i quan vaig a caminar, molts em pregunten que què han de fer. Els dic que **vaig marxar el 2002 i la família va vendre les accions el 2006. D'això ja en fa catorze anys. Els demano que no em preguntin el que ja no sé.**

• El deute de Josep Olius (NacióDigital- Ferran Casas i Manresa)

<https://naciondigital.cat/el-despertador/el-deute-de-josep-oliu.html>

No és contradictori fer negoci i mantenir activa la coalició de patronals, entitats, sindicats i partits per l'interès català també en temes com ara el finançament. Avui són notícia l'exili de Puigdemont, cuinar en català, Laporta i els mestretites, el prime time de TV3, i l'homenatge a Andic

- **FERRAN CASAS I MANRESA**
- Director Adjunt de Nació

Publicat el 20 d'octubre de 2025 a les 06:12

Actualitzat el 20 d'octubre de 2025 a les 06:54

"Fer país es fa així", va piular dijous la nit el conseller de la Presidència, **Albert Dalmau**, després que es conegués el **fracàs de l'opa hostil del BBVA al Banc de Sabadell**. Al seu despatx, la mà dreta de Salvador Illa hi té emmarcades dues pàgines de diaris amb *bones notícies*. Una d'elles és la del retorn, el passat gener, de la seu social de l'entitat que presideix **Josep Olius** a Catalunya. Ara, podria triar i emmarcar també una portada del fracàs de l'opa.

El Sabadell havia estat la primera gran empresa que, per **por al desenllaç del procés** i en una decisió que **validava l'argumentari unionista**, va traslladar la seu l'octubre del 2017. **Els seus directius sabien que desfent aquella decisió guanyaven complicitats i polititzaven l'opa** i que això era necessari per frenar l'envestida amb un **plantejament estrictament financer** de l'entitat que presideix **Carlos Torres**. Ho han aconseguit. Han convençut els **petits accionistes** (han sabut activar-los el punt emocional) i han alineat els **poders econòmics i polítics** del país dificultant l'operació i posant-hi un granet de sorra per fer desistir els anomenats **inversors institucionals**, més grans i sovint transnacionals i que es fixen en el preu més que no pas en altres aspectes.

Que el Sabadell se'n surti i continuï fent camí **és bona notícia** i cal felicitar-se'n. També cal esperar que el BBVA, un operador molt rellevant després d'absorbir sis de les deu **antigues caixes catalanes**, mantingui o augmenti l'aposta per estrènyer vincles. El canvi de seu del Sabadell, a la tardor del procés, no va implicar —prou es va dir— desmantellar **els serveis centrals** a Sant Cugat, Sabadell o Barcelona. La majoria dels directius seguien a Catalunya, que és on també hi ha el gruix del negoci, molt focalitzat en la petita i mitjana empresa. Si l'opa hagués prosperat, **el desmantellament i el progressiu trasllat cap a Madrid** hauria estat qüestió de temps. De fet, el BBVA és formalment basc, però els centres de decisió i els directius estan radicats a la capital d'Espanya, cosa que sol lamentar el PNB.

Han guanyat els directius del Sabadell i també els sindicats, les patronals (en això **Foment i Pimec** sí que han defensat exactament el mateix tot i que no coordinadament) i els partits catalans, tal com retraten **Oriol March en aquesta informació** i **Eduard Voltas en aquesta opinió**. El **PSC apareix com el gran vencedor** i els independentistes, que havien maleït Oliu, ara s'hi ha reconciliat per força, han remat i també s'ho feien seu. El govern espanyol s'hi ha posat bé i ha **incidit en els reguladors** perquè sap que té més opcions de sobreviure si contrapesa el poder econòmic acumulat al Madrid DF i que juga descaradament a favor de les dretes amb la turbocapitalista **Isabel Díaz Ayuso** de musa. Aquest cap de setmana, els **mitjans regionals de la cort**, que són pràcticament tots els que es presenten com a *nacionals*, s'han sentit derrotats per la "ingerència" i buscaven culpables.

Però, i ara què? Què hem d'esperar de **l'establishment nostrat** —Oliu n'és una figura preeminent— que sol defensar la **"mà invisible" del mercat** i es desenten de la política i l'interès general fins que toca recórrer a la **"mà visible" del DOGC i el BOE** per preservar els seus interessos? Ahir, Oliu era entrevistat a *La Vanguardia* i li preguntaven com retornarien a la societat el suport rebut. Era concís i tallant: "Fent el mateix i millor. Continuar amb la **nostra missió** i el nostre deure social, que és **fer de banc i fer-ho bé**", deia. És evident que es deu al negoci i als accionistes i que ni està obligat a fer política (ningú demana que hi torni) ni obra social com les caixes.

Però la veu del "banc català" té, com la d'altres seus corporatives, molta incidència i no és contradictori fer negoci i **mantenir viva i activa la coalició** de patronals, entitats, sindicats i partits en favor **del bé comú i l'interès català**. En aquest moment ço és la reivindicació de l'imprescindible **finançament singular** —**que afronta un moment crític** i on està en joc la capacitat de la Generalitat per dinamitzar i regular l'economia i millorar el benestar—, la necessària **reindustrialització** per reduir el pes del turisme i d'altres sectors d'escàs valor, o una mirada més humanista i atrevida a l'immens **problema social de l'habitatge**. Ara, el Sabadell ha contret un deute amb el país que no hauria de tenir dispensa.

Alguns comentaris d'amics per correu, sense noms i amb agraïment

**

En Joan Olivé tenia molta raó, i tú aquesta vegada també. Som un poble petit de gent petita, que són capaços d'aplaudir-ho tot pel premi més insignificant... Què hi farem.

**

Es curiós que un senyor que aplaudia Ciudadanos i (pressuntament) els finançava. Que quan va témer que assoliríem la independència, va traslladar el banc fora de Catalunya (es veu que ells n'estaven més convençuts que nosaltres) ara sigui aplaudit per tots aquells partits (dits) independentistes.

La frase d'en Partal "pot ser un desgraciat però és el nostre desgraciat" és una traducció amorosida de la que va dir Roosevelt parlant del dictador nicaragüenc Tacho Somoza. I que , anys més tard, faria servir Kissinger per parlar del dictador xilè Augusto Pinochet. La frase era " és un fill de puta, però és el nostre fill de puta ".

Que l'article d'en Partal comencés amb aquesta frase tant suavitzada em va sorprendre , Ho vaig entendre a la última ratlla del text quan parla (sense anomenar-lo) del senyor Oliu com "el nostre desgraciat"

**

Quim, que bé!+ es bo tenir memòria per reforçar el seny!
I el jovent avui sembla que només té present!
Bon i feliç dia!
Abraçada!!

**

Bon dia, Joaquim!

Quina esplèndida explicació! Gràcies!

Jo també vaig llegir ahir el text del Partal (que en la cita de Roosevelt va ser benèvol i generós: va dir "el nostre fill de puta" i "no desgraciat...") i hi estic totalment d'acord.

Les raons per respectar l'Oliu i els seus no les tinc clares, però estic a l'espera d'un gir sobre el servei a la ciutat i al país que, ingenu com sóc, voldria que es produís de seguida. Però la nostra burgesia fa un tuf espantós...

No voldria posar aigua al vi, però tots sabem històricament qui acaba pagant el gasto. Allò d'"eren dos i el qui feia tres va rebre".(jo sempre sóc dels que fa tres...).

En fi, respirem una mica, fins on res deixin i no renunciem a desitjar i lluitar per una terra lliure digna i humanitària, enmig del desori general

Amunt i empenta, amic!

Abraçades!!

**

Gràcies, Joaquim, per la informació. Un tema ben controvertit.

Salutacions,

**

Gràcies, Joaquim, per compartir-ho !!!

L'Oliu no per haver guanyat deixa de ser un caragirat i un botifler... Sabadell li queda molt lluny... i els accionistes minoritaris només se n'ha enrecordat ara que els necessitava.

Veurem si ve una altra OPA però que als membres del Consell els hi interessi, com es comportaran... Ni se'n recordaran dels accionistes minoritaris...

**

Moltes felicitats, Quim, moltes felicitats, Sabadell, moltes felicitats, Catalunya, per una victòria que de desgraciada no en té res, encara que l'hagi capitanejat un "desgraciat" (jo havia sentit la història del "desgraciat" com si fos en boca de Kissiguer i parlant directament del "nostre fill de puta").

Una victòria tan matisada com es vulgui, però que ajuda a fer una miqueta menys tristos aquests temps difícils i desconcertats.

**

Benvolgut Joaquim

Moltes gràcies per haver-me enviat l'article del Partal sobre Oliu el "nostre desgraciat"

Una abraçada

**